

РЕШЕНИЕ

№ 1339

гр. София, 04.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 06.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **12008** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Образувано е по жалба на Б. Л. Ф. срещу Решение № Ж-268/2013г. от 14.11.2013г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД; Комисията/, с което е отхвърлена като неоснователна подадената от него жалба с рег. № Ж-268/08.07.2013г. срещу [фирма] / [фирма]/, [фирма], [фирма] и [фирма].

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа изложеното в жалбата и претендира отмяна на постановеното решение. В писмени бележки, депозирани по делото на 14.02.2014г. възразява срещу дължимостта на юрисконсултското възнаграждение, претендирано от процесуалния представител на ответника.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез юрк. Ч., моли да бъде отхвърлена жалбата. Намира, че същата е нередовна, тъй като не отговаря на изискванията на 146 АПК, тъй като в нея не са посочени основанията за оспорване на административния акт. Предвид това моли да бъде прекратено производството по делото. Сочи, че жалбата до КЗЛД и срещу оспорения административен акт са подавани само от г-н Ф.. Той не е упълномощен от членовете на семейството му да ги представлява. Жалбата до съда преразказва жалбата, с която е сезирана комисията и се коментират потребителските права на жалбоподателя, които не се защитават от КЗЛД, а от К.. Телефонният номер не представлява лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД. В административния акт са изследвани всички събрани в административното

производство доказателства и е установено, че личните данни на жалбоподателя са обработени правомерно както от „Б.“, така и от конституираните ЗС, според разпоредбите на КЗЛД, предвид това намира жалбата за неоснователна, оспорваният административен акт за правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма] /Б. АД/, редовно призована, не се представлява. В писмен отговор по жалбата изразява становище за нейната неоснователност, респ. че атакуваното решение е правилно, законосъобразно и обосновано. Споровете за гаранционните поправки на получения от жалбоподателя мобилен апарат не следва да бъдат разглеждани пред КЗЛД и АССГ, доколкото имат гражданскоправен характер.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, чрез юрк. Т., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. В писмен отговор по жалбата излага съображения за липсата на злоупотреба с личните данни на Б. Л. Ф., както и навежда доводи, че спорът за дължимостта на претендираните суми следва да се разгледа по гражданскоправен път.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, чрез юрк. Г., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. В отговор на жалбата от 03.02.2014г. излага съображения за правилност, законосъобразност и обоснованост на атакуваното решение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се представлява. В отговор на жалбата вх. № 1284/16.01.2014г. излага съображения за неоснователност на жалбата. Моли атакуваното решение да бъде потвърдено.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с вх. № Ж-268/08.07.2013г. /л. 28-29; л. 185-186 от делото/ от Б. Л. Ф. срещу [фирма] за това, че извършва незаконосъобразно обработване на лични данни. Дружеството, като страна по договора с Ф., е предоставило данни на заинтересованите страни за събиране на непогасени задължения – предпоставка за провеждане на телефонни разговори на 12.01.2013г. и изпращане на покани за изпълнение от страна на [фирма], [фирма] и [фирма].

С писмо изх. № П-4900/19.07.2013г. /л. 183-184 от делото/ [фирма] е уведомено за постъпилата в КЗЛД жалба и е предоставена възможност за изразяване на становище и представяне на всички относими към случая документи. В отговор е постъпило становище с вх. № С-515/02.08.2013г. и приложения към него /л. 156-175 от делото/ от [фирма] относно неоснователността на жалбата и съществуването на договорни правоотношения с [фирма] по повод събирането на непогасени задължения от страна на потребители на мобилния оператор, описани по-долу.

С писмо изх. № П-4909/19.07.2013г. /л. 179-180 от делото/ [фирма] е уведомено за постъпилата в КЗЛД жалба и е предоставена възможност за изразяване на становище и представяне на всички относими към случая документи. В отговор е депозирано

становище с вх. № С-519/05.08.2013г. и приложения към него /л. 143-155 от делото/ от дружеството относно неоснователността на жалбата и съществуването на договорни правоотношения с ответната в административното производство страна по повод събиране на неизплатени задължения от потребителите на мобилния оператор /г. 7 от Рамков договор за услуги от 21.12.2009г.; Допълнително споразумение от 26.01.2013г./.

С писмо изх. № П-4911/19.07.2013г. /л. 181-182 от делото/ [фирма] е уведомено за постъпилата в КЗЛД жалба и е предоставена възможност за изразяване на становище и представяне на всички относими към случая документи. В отговор е депозирано становище с вх. № С-530/09.08.2013г. с приложения към него /л. 128-142 от делото/ от [фирма], от което се установява, че на 18.06.2012г. между дружеството и жалбоподателя е сключен договор за мобилна гласова услуга с номер 0888 26 90 29, тарифен план „М. С. S”, за което е получен подарък мобилен апарат. Натрупаните по повод неплатени сметки задължения били предоставени за събиране на [фирма] на 27.11.2012г., придобитател на [фирма] – страна по сключено тристранно споразумение със [фирма] и [фирма]. Събирането на неплатените вземания е предоставено и на [фирма] на дата 22.03.2013г. Данните, които [фирма] предоставя на цитираните дружества са: 1. име – Б. Л. Ф.; 2. адрес – [населено място], [улица], вх. В, ет. 3, ап. 21; 3. тел. 0888 16 90 19; 4. размер на дълга.

С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 32/18.09.2013г. /л. 126-127 от делото/, се обявява жалбата за допустима, конституирани са ответната страна и заинтересованите страни и е насрочено разглеждане на спора по същество на 23.10.2013г. от 13:00ч.

На 19.09.2013г., видно от Протокол № ПР-139/18.09.2013г. /л. 125 от делото/, жалбоподателят се е запознал с приложените по преписката документи и е бил уведомен за насроченото на 23.10.2013г. заседание на КЗЛД.

С писмо изх. № П-6130/20.09.2013г. /л. 111-113 от делото/ [фирма] е уведомено, че същото е конституирано като ответна страна в процедурата пред Комисията и следва да представи необходимите за оспорване на твърденията в жалбата доказателства, както и да поиска събирането на други, относими към спора.

С писмо изх. № П-6131/20.09.2013г. /л. 114-116 от делото/ [фирма] е уведомено, че същото е конституирано като заинтересована страна в процедурата пред Комисията и следва да представи необходимите за оспорване на твърденията в жалбата доказателства, както и да поиска събирането на други, относими към спора.

С писмо изх. № П-6132/20.09.2013г. /л. 117-119 от делото/ [фирма] е уведомено, че същото е конституирано като заинтересована страна в процедурата пред Комисията и следва да представи необходимите за оспорване на твърденията в жалбата доказателства, както и да поиска събирането на други, относими към спора.

С писмо изх. № П-6133/20.09.2013г. /л. 120-122 от делото/ [фирма] е уведомено, че същото е конституирано като заинтересована страна в процедурата пред Комисията и следва да представи необходимите за оспорване на твърденията в жалбата доказателства, както и да поиска събирането на други, относими към спора.

Цитираните дружества са уведомени за насроченото открито заседание на 23.10.2013г., вкл. и за възможността да се запознаят с приложените по преписката писмени доказателства.

Във връзка с отправено запитване от страна на Комисията /писмо изх. № П-4913 от 19.07.2013г. – л. 176-178 от делото/ е депозирано писмо с вх. № П-6221/25.09.2013г. от

Столична дирекция на вътрешните работи – П. районно управление „Полиция” относно липсата на данни за престъпление от общ характер спрямо Л. Ф. от страна на служител на [фирма] /л. 110 от делото/.

С писмо изх. № П-6593/11.10.2013г. [фирма] /л. 107-109 от делото/ е уведомено, че същото е конституирано като заинтересована страна в производството пред КЗЛД и следва да изрази становище по подадената жалба. Указанието е изпълнено с писмо вх. № С-652/22.10.2013г. /л. 74-75 от делото/ от [фирма] относно неоснователността на жалбата и съществуването на правоотношения между [фирма] и [фирма], предпоставка за предоставянето на лични данни за потребителите на мобилния оператор въз основа на Общите условия на последния /т. 7 от Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010г. – л. 76-88; л. 91-103; л. 162-175 от делото/.

Депозирано е становище с вх. № С-653/22.10.2013г. /л. 89-90 от делото/ от [фирма] относно неоснователността на жалбата и съществуването на правоотношения между [фирма] и [фирма], предпоставка за предоставянето на лични данни за потребителите на мобилния оператор въз основа на Общите условия на последния /т. 7 от Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010г. – л. 76-88; л. 91-103; л. 162-175 от делото; Тристранно допълнително споразумение за заместване на страна по Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010г. от дата 02.07.2012г. – л. 104-106; л. 160-161 от делото/.

С Решение по т. 4 от Протокол № 36/23.10.2013г. /л. 69-71 от делото/ жалбата е отхвърлена като неоснователна, който извод е обективизиран в атакувания пред настоящия съд административен акт. На 01.11.2013г. Б. Ф. се е запознал с административната преписка, видно от Протокол № ПР-157/01.11.2013г. /л. 68 от делото/. Постъпило е възражение с вх. № В-80/04.11.2013г. /л. 26; л. 65-66 от делото/ относно твърденията на горепосочените търговски дружества по повод нарушени ли са правата на Ф., изложени в проведеното на 23.10.2013г. открито заседание на КЗЛД. След получаване на Решение № Ж-268/2013г. от 14.11.2013г. и запознаване с административната преписка /Протокол № ПР-163 от 21.11.2013г. – л. 45 от делото/ жалбоподателят е депозирал възражение с вх. № В-83/21.11.2013г. по описа на КЗЛД /л. 27; л. 41-42 от делото/, по повод на което е изпратено писмо с изх. № П-7530/27.11.2013г. /л. 40 от делото/ с уточнение за основанието, срока на обжалване и кой е компетентният да се произнесе по спора съд.

Приложени по делото са и следните документи: заявление за регистрация на предплатена карта с тарифа „С.-Уо”; фискален бон от 18.06.2012г.; заявление за клиентско оплакване до [фирма]; жалба с вх. № 13-01719/14.01.2013г. по описа на [фирма]; жалба с вх. № 13-10684/11.03.2013г. /л. 11-16 от делото/; писмо от Столична дирекция на вътрешните работи – П. районно управление „Полиция” /л. 17; л. 188 от делото/; фактури за месечните такси на мобилен номер 0888 269029 /л. 19-22 от делото/; извънсъдебна покана за събиране на вземания; покана за плащане; писмо вх. № 0006/12.04.2013г.; становище от [фирма] /л. 23-25; л. 187; л. 189-191 от делото/; кореспонденция с [фирма] /л. 43-44 от делото/; фискален бон и гаранционна карта /л. 67 от делото/; становище от Комисията за регулиране на съобщенията с изх. № 14-00-1254/01.07.2013г. /л. 124 от делото/; декларация от Д. К. Ф. с вх. № П-6094/18.09.2013г. /л. 18; л. 123 от делото/.

В писмо от 14.01.2014г. жалбоподателят твърди за извършването на телефонен тормоз във връзка с непогасените задължения към [фирма], като прилага искане до [фирма] за разпечатка на входящите обаждания към мобилен номер 0886 06 18 00 от

12.01.2013г. и справка от 20.01.2014г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Решение № Ж-268/2013г. от 14.11.2013г. на КЗЛД е изпратено с писмо изх. № П-7249/15.11.2013г. /л. 30; л. 54 от делото/, връчено на 18.11.2013г. /л. 55 от делото/. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което има правен интерес от оспорване. Същият е спазил законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на административния акт съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, като е депозирал жалбата в Административен съд София-град с вх. № 31125/27.11.2013г.

Неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника за нередовност на жалбата поради непосочване в нея на конкретни отменителни основания по чл.146 АПК и в този смисъл за оставянето ѝ без разглеждане и прекратяване на производството по делото. На първо място, защото изискванията за редовност на жалбата са регламентирани в чл.150 и чл.151 АПК, като сред тях няма изискване за посочване на конкретно отменително основание по чл.146 АПК. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, оспорваното решение представлява ИАА по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на КЗЛД, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на лицето Б. Л. Ф.. При сезиране по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация /ПДКЗЛДНА; Правилника; издаден на основание чл. 9, ал. 2 от ЗЗЛД/ се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. Съгласно чл. 6, ал. 1 от с.з. компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон”. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове; чл. 4, ал. 1 от Правилника/ при проведено открито заседание. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилника, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подпишат. Видно от протокол № 36/23.10.2013г. /л. 69-71 от делото/ на последното проведено заседание – открито по своя характер съгласно чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, присъстват К. Д., В. Е., М. М. и В. Ц.. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

На второ място, съдът намира, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а

именно: наименование на органа, който го е издал – КЗЛД; наименование на акта – решение; адресат на акта – Б. Л. Ф., в качеството му на жалбоподател по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част, с която е отхвърлена като неоснователна жалба с вх. № Ж-268/08.07.2013г. /л. 28-29; л. 185-186 от делото/ срещу [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва; дата на издаване; подпис на лицата, участвали в производството, с означаване на заеманата длъжност – членове на КЗЛД. Тъй като КЗЛД е колективен орган съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника, актът задължително съдържа подписите на лицата, участвали в гласуването, което обстоятелство е осъществено видно от протокол № 36/23.10.2013г. /л. 69-71 от делото/. Предвид това, съдът намира, че е спазена законоустановената форма на оспорваното Решение № Ж-268/2013г. от 14.11.2013г., следователно – не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила, предпоставка за отмяна на решението на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Производството за установяване конфликт на интереси е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника въз основа на жалба с вх. № Ж-268/08.07.2013г. /л. 28-29; л. 185-186 от делото/ от Б. Л. Ф. срещу „Българска телекомуникационна компания” АД / [фирма]/, [фирма], [фирма] и [фирма]. С решение от закрито заседание, обективизирано в протокол № 32/18.09.2013г. /л. 126-127 от делото/, се обявява жалбата за допустима, конституирани са ответната страна и заинтересованите страни и е насрочено разглеждане на спора по същество на 23.10.2013г. от 13:00ч. Спазена е разпоредбата на чл. 40 от ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК.

На 19.09.2013г., видно от Протокол № ПР-139/18.09.2013г. /л. 125 от делото/, жалбоподателят се е запознал с приложените по преписката документи и е бил информиран за насроченото на 23.10.2013г. заседание на КЗЛД. Б. Ф. е уведомен законосъобразно за започването на административно производство пред КЗЛД въз основа на подадената от него жалба, като Комисията му е предоставила възможност да участва в откритото заседание при разглеждане на спора по същество.

Уведомени за постъпилата пред КЗЛД жалба са и ответника по нея – [фирма], и конституираните като заинтересовани страни - [фирма], [фирма] и [фирма]. Изискани са становища по смисъла на чл. 26 от АПК, както и предоставяне на всички относими към случая документи. При произнасяне по съществото на спора са коментирани приложените от дружествата писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата на Ф. твърдения. Предвид това, съдът намира, че правото на защита на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], не е ограничено и същото е осъществено в съответствие с производствените правила пред КЗЛД.

Приложените по делото препис-извлечение на протоколи от проведени заседания на КЗЛД на 18.09.2013г. и 23.10.2013г. съответстват на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника, доколкото са посочени: датата и мястото на провеждане на заседанието, видът на заседанието, присъстващите членове на комисията и служители от администрацията, явилите се заинтересовани лица, приетият дневен ред, направените

по него изказвания и взетите решения. Решение № Ж-268/2013г. от 14.11.2013г., като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участващи в гласуването на 23.10.2013г. - К. Д., В. Е., М. М. и В. Ц., не е постановено при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съдът намира, че липсва предпоставката за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съдът констатира, че не е налице незаконосъобразност на решението по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Законодателят императивно е установил допустимите хипотези за обработване на лични данни на физически лица в разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, в която ал. 1, т. 3 е посочено „обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:/.../ за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане”. Безспорно се установи наличието на договорно правоотношение за предоставяне на мобилни услуги от [фирма] в полза на Б. Ф.. Видно от становище с вх. № С-530/09.08.2013г. с приложения към него /л. 128-142 от делото/ от [фирма], на 18.06.2012г. между дружеството и жалбоподателя е сключен договор за мобилна гласова услуга с номер 0888 26 90 29, тарифен план „М. С. S”, за което е получен подарък мобилен апарат. Натрупаните по повод неплатени сметки задължения били предоставени за събиране на [фирма] на 27.11.2012г., приобретател на [фирма] – страна по сключено тристранно споразумение със [фирма] и [фирма]. Събирането на неплатените вземания е предоставено и на [фирма] на дата 22.03.2013г. Данните, които [фирма] предоставя на цитираните дружества са: 1. име – Б. Л. Ф.; 2. адрес – [населено място], [улица], вх. В, ет. 3, ап. 21; 3. тел. 0888 16 90 19; 4. размер на дълга. Последните позволяват лицето да бъде идентифицирано в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, но доколкото се събират за конкретна, точно определена и законна цел – събирането на непогасени вземания към [фирма], и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тази цел /чл. 2, ал. 2, т. 2 от КЗЛД, и в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, то е налице спазване на материалния закон от страна на ответника по административната преписка, респ. и от заинтересованите страни. За пълнота, следва да се посочи и че не е нарушена разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ЗЗЛД относно допустимостта на обработване на лични данни на физическото лице, за което те се отнасят, когато е дало изрично своето съгласие, както и за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Видно от представения договор /л. 132-133 от делото/ с подписването на същото „абонатът – физическо лице декларира, че е информирано, че част от данните, които предоставя, са лични данни и попадат под специалната защита по смисъла на ЗЗЛД. [фирма] се задължава да ги обработва, използва и съхранява, гарантирайки тяхната конфиденциалност. Абонатът предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, [фирма] да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число и банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания /...../, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на

[фирма], включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора”. Освен това, с подписването на договора Ф. се е съгласил с Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между [фирма] и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществена електронна съобщителна мрежа по стандарт GSM, публикувани на интернет страницата на дружеството, които абонатът приема за приложими към всички неуредени в индивидуалния договор въпроси, съответно и т. 11 от същите, посочващ съгласието на абоната [фирма] да събира, предоставя и обработва, в съответствие с действащото законодателство, лични данни с оглед предоставяне на електронни съобщителни услуги, за целите на събиране или прехвърляне на дължимите от потребителя суми към дружеството. Въз основа на представените по преписката Рамков договор за услуги от 21.12.2009г.; Допълнително споразумение от 26.01.2013г. /л. 143-155 от делото/, Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010г. /л. 76-88; л. 91-103; л. 162-175 от делото/, Тристранно допълнително споразумение за заместване на страна по Рамков договор за услуги № 27262 от 17.05.2010г. от дата 02.07.2012г. /л. 104-106; л. 160-161 от делото/ [фирма] е обвързано с дружествата [фирма], [фирма] и [фирма], на които е предоставено правото да съберат дължимите към мобилния оператор суми въз основа на личните данни за Ф.. Следователно – неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нарушени права по повод обработване и съхраняване на личните му данни.

По изложените твърдения за нарушени потребителски права във връзка с последващите ремонти на мобилния апарат, получен при подписване на договора за предоставяне на мобилни услуги, настоящата съдебна инстанция не може и не следва да се произнася предвид гражданскоправното естество на спора. Неотнормирани към случая са и сезирането на Столична дирекция на вътрешните работи относно осъществяването на престъпление от общ характер.

Въз основа на гореизложеното се установи безпротиворечиво, че не е налице предпоставката за отмяна на ИАА съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – нарушение на материалноправните разпоредби на закона. При тези изводи не следва да бъдат коментирани исканията на Б. Л. Ф. до [фирма] за разпечатка на входящите обаждания към мобилен номер 0886 06 18 00 от 12.01.2013г. – номер, различен от процесния и посочен в административната преписка – 0888 26 90 29. Недопустимо е упражняването от страна на Ф. на правото да бъдат сезирани КЗЛД и Административен съд София-град от името на съпругата и сина му, без изрично упълномощаване с цел разрешаване на съществуващия спор и установяване неправомерното обработване на лични данни.

Оспорения акт е съответен на целта на закона - съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД, да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данни.

Въз основа на изложените мотиви, съдът приема постановеното решение като издадено от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, при който извод подадената срещу него жалба е неоснователна.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във връзка с чл. 80 от ГПК във връзка с Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по т.д.

№ 5/2009г. на ВАС, О., и чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 8 във връзка чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.4 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 40-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Л. Ф. срещу РЕШЕНИЕ № Ж-268/2013г. от 14.11.2013г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Б. Л. Ф. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: